O stea la... Baletul Operei Mari din Paris

(Grigore Constantinescu – 5 noiembrie 2006)

Acum aproape 4 decenii, la ediția din 1967 a Festivalului Enescu, publicul bucureștean a fost uimit de spectacolele baletului Operei Mari din Paris. Unii încă își amintesc superba lor demonstrație, mai ales că Parisul este legat de destine artistice românești. Acolo a fost distinsă Magdalena Popa cu „Steaua de Cristal” și, de mai mulți ani, balerinii clujeni conduși de Ileana Iliescu repurtează succese cu spectacolele lor.

Iată câteva argumente ale atracției pentru spectacolul-recital „Stelele baletului Operei Mari”, urmărit la Sala Palatului duminică seara. Ne-am întâlnit cu un program de turneu, cu momente alese din rutina care dă siguranță repertoriului prezentat în deplasare. Pe prim plan reveneau nume de mari coregrafi – Balanchine, Nureev, Forsythe, Millan, Behart – cu semnături celebre în istoria dansului, chiar dacă realizările aparțin trecutului. Am ales din cei 17 membri ai trupei venite la București, câteva nume, dintre care „stea” este doar Marie Agnes Gillot, o performeră atletică a dansului modern, alături de care remarcam pe Karl Paquette, Yann Saiz, Isabelle Ciaravola. Firește, toți au profesie și antrenament fizic, deși evoluțiile lor nu s-au aflat poate la nivelul spectacolelor pariziene, ci la ceea ce își închipuie interpreții că ar fi publicul nostru, destul de generos – dar nu prea – cu aplauzele.

În actul I din „Don Quichotte” s-a apelat și la colaborarea baletului parizian cu elevii Liceului de coregrafie „Floria Capsali”, ceea ce va deveni o emoționantă amintire pentru tinerii noștri viitori dansatori.

Un ton călduț la consemnarea impresiilor? Firește, căci aceeași Sală a Palatului a găzduit de-a lungul anilor veritabile evenimente coregrafice internaționale. Probabil că va trebui să revenim la amintirile de demult, pentru a recunoaște și păstra faima unuia dintre marile teatre de dans din lume.